

ты училища трѣбва да има термометръ, барометръ, кантаръ и калъни.
Л. Д. 1879 р. 192.

Канъ-ташлия* (*qān*, s. t. 1. Sang. 2. Meurtre, homicide et tächlu adj. t. 1. De pierre. 2. Pierreux) с. м? имбющій красный камень (какъ эпитетъ перстня): Да почукаш на пенджерската, На пенджерската на джамлята съ твой пръстен канташлията. Д. 72, 13—15.

Канъ-парасж* (*qān* см. предш. *pārē* ou *pāra*, s. p. Morceau, pièce, le 40-e de la piastre turque, petite pièce de monnaie et si, partic. t. qui est placée à la fin... pour exprimer le pron. poss. de la 3-e personne). Послѣ кѣту му отсѣчеше главѣ, посече ъ кръвнигъ отъ лавкъ на лавкъ и полагаше ъ прѣдъ „кан-парасж“—заплата за кръвъ. Гн. 274.

Канъ-Хавж* (*qān*, s. t. см. предш. и *haqq*, s. a. 1. Droit, ce qui est dû, raison) пеня за убійство. (ср. глоба)

Канѣ м. дл. 1) приглашаю, приглашу: Мие на бракъ те канифме. М. 28. Отиде у краля Шишманина, Не кането, Мирче ни четено. М. 57. 2) прошу ъсть и пить, подчую; попрошу ъсть и пить, поподчую: Канени-те пимъ отъ това вино. М. р. 515. Кръчмарѣтъ и момчето не чакаха много канение. Ж. 85. Ващы-ты и майкы-ты намѣсто да канятъ дѣца-та си съ вино, ракиѣ и кахве, нека имъ даватъ млѣко. Л. Д. 1871 р. 145. **Канѣ** са 1) угощаюсь, угощусь: **Канете** са милости просимъ, *тоже что* заповѣ(ѣ)дайте. 2) собираюсь, готовлюсь; соберусь, приготавлиюсь: Сберать ся нѣколина та прѣсмѣтнѣтъ до колко ще излѣзе оная работа, на комъ-то ся канятъ да ся нагрѣбятъ. Л. Д. 1873 р. 226. Откак се к село заселило Хайдутѣ не сѣ влѣзвали, Сега се канѣтъ да влѣзват, Канили сѣ се и влѣзли. Д. 21, 1—4. Умри юнакъ умри помакъ и не дѣй ся кани Туѣ ще тѣѣ да стани. Л. Д. 1876 р. 148. Какъ ги видела сура Ламне, зоби закарцала! И се кани сѣте да затруе. Вж. 34. 3) **Канѣ** са нѣкому грожуся (*тоже что* закарвамъ са).

Каотеръ (*румын. căuteri*, изъ *греч. καυτήριον*)—с. м. фонтанель: По нещастие до тогасъ още много хорица ще изгубатъ по нѣколко литри здрава кръвъ въ берберниците; ще зематъ по нѣколко пати утравителенъ „шербетъ“ прѣзъ пролѣтѣта; ще си отварятъ по нѣколко безцѣлни каотери (якии). З. 6.

Капа с. жс. шапка: Сѣ спущи отъ новата чешма, Си свали капа отъ глава, Си наполни студна вода. М. 255. Облечите руво калугерско, на главѣ-те капи камилафки. М. 55. ум. **Капче** с. с. шапочка: Марѣа со Риста бога на раце, со злато капче на глаѣ. М. 33. ум. **Капица** с. жс. шапочка: Ти си бѣше карстеница—Нищо, майко, не